

Katolické Noviny

pro lid moravský v Pruském Slezsku.

Inseráty nale-
zají skrze tyto
noviny největší
rozšíření. Plati
se za řádek
20 fen.

Jediné v moravské řeči vycházející noviny v Německu.

„Katolické Noviny“ jsou zapsány v cenníku poštovním v oddělení „czechische Sprache“ 8.
„Katolické Noviny“ v rakouském cenníku poštovním jsou zapsány mezi českými novinami č. 242.

Vychází
každou sobotu.
Předplatné na
čtvrt roku
1 marka.

Za pravdu, svobodu a právo.

Číslo 46.

Ratiboř, dne 12. listopadu 1916.

Ročník 24.

Prohlášení samostatného království Polského.

Obyvatelům generálního guvernementu varšavského!

Jeho Veličenstvo německý císař a Jeho Veličenstvo císař rakouský a Apoštolský král uherský prodchnuti pevnou důvěrou v konečné vítězství svých zbraní a vedení přáním, aby polským územím jež byla jejich čackými vojsky s těžkými oběmi vyrvána z ruského panství, dostalo se šťastné budoucnosti, dohodli utvořiti z těchto území samostatný stát s dědičnou monarchií a konstituční ústavou. Podrobnější ustanovení hranic království Polského zůstává vyhrazeno. Nové království najde v připojení se k oběma spojeneckým mocnostem záruky, kterých potřebuje ku svobodnému rozvíjení svých sil. Ve vlastní armádě mají dále žiti slavné stadice polských vojsk z dřívějších dob a vzpomínka na čaké polské spolubojovníky ve veliké válce přítomnosti. Její organizace, výcvik a vedení bude upravena ve společné dohodě.

Spojenečtí mocnáři oddávají se důvěřivé naději, že nyní splní se přání po státním a národním vývoji království Polského za příslušného zřetele na všeobecné politické poměry Evropy a na blahobyt a bezpečnost jejich vlastních zemí a národů.

Veliké západní sousední mocnosti království Polského uzří však na svých východních hranicích s radostí vzniknouti a vzkvétati svobodný, šťastný stát těšící se ze svého národního života.

Z Nejvyššího rozkazu Jeho Veličenstva německého císaře.

Generální guvernér.

Tato proklamace byla v neděli, 5. t. m. ve Varšavě uveřejněna. Proklamaci stejného obsahu uveřejnil v týž den rakousko-uherský generální guvernér v Lublině.

Nová polska.

Císař německý a císař rakouský shodli se o zřízení samostatného království Polského. Hranice království toho budou ještě stanoveny. Bude mít samostatnou dědičnou monarchii, konstituční ústavu a vlastní armádu, bude samostatným státem.

První nová změna v složení Evropy ještě před ukončením války. V proklamaci se praví, že je provedena v pevné důvěře v konečné vítězství zbraní armád obou císařů, království Polské zřizujících, případně obnovujících. Baron Burian, rakousko-uherský zahraniční ministr, prohlásil k deputaci Poláků k němu s prosbou o zřízení království Polského přišedší, že sice nelze zatím ještě vzít ohled na všechna přání Poláků, ale samostatného království že se jim dostane.

První podarovaný národ ve válce světové! Sto let a déle snil o svém ideálu, toužil on, pracoval, bojoval, trpěl, krvácel, umíral. Nejlepší jeho básníci silili v něm naději, že nezhyne ještě Polska a že se dočká svého vzkříšení z rumů a rozvalin. Vypuknutím světové války uvěřili Poláci, že nadešla ta hodina. S nadšením chápali se zbraní, vykonavše více než bylo jejich povinností. Utvořili ze synů svých polské legie, jichž osvědčené výkony byly povolány činiteli uznány a oceněny. Dnes i odměněny. S okem zaroseným vzhlednou dnes přemnoží z nich, ba snad všichni k nebi a přes rty jejich ponese se prosba: „Bože, dej, by tak zůstalo!“

Sto a deset let tomu letos, co svítla rozdělené Polsce hvězdička naděje. Mocný tehdy Napoleon postaral se jim o to, aby měli své království, a tyžsky mir je 7. července 1807 co Velké knížectví Varšav-

ské stanovil. Po pěti letech po té prohlášeno v předvečer svátku sv. Petra a Pavla 1812 obnovení Polska za velkého jásohu všeho Lechova rodu. Vídeňský kongres vpustil ale do té čise radosti a nadšení první hořkou kapku, podřídil království Polské pod ruskou vládu. Samovládci Ruska nemohli a něchteli se vpraviti do postavení králů polských ve smyslu přání Poláků, nicméně ještě o Božím Hodě vánočním r. 1825 přísahal car Mikuláš I co Polský král na ústavu. Propast nedůvěry mezi ním a Poláky šířila se však včichledě, až dne 25. ledna r. 1831 sněm království Polského prohlásil dynastii Romanovců za zbavenou trůnu. Další slovo ve věci té svěřeno pak generálu Paskevičovi, jenž, zdolav branný odpor Poláků, stal se náměstíkem v království Polském. Hvězdička naděje z roku 1807 pobledla a zašla.

Pro 85 let vychází opět a přináší Polákům darem království, vyrvané vítěznými zbraněmi spojených císařů, německého a rakouského, věrně tak, jak to císař rakouský Polákům slíbil, když první sbory jeho armády vtrhly do ruského Polska. Mocněji zabuší srdce Poláků v království, nová nadějná perspektiva otvírá se pro ně do budoucnosti. Vítězní dva císařové je štědře obdarovali a za to si zasloužili jejich neskonajou vděčnost.

Hindenburg o válce.

Berlínský dopisovatel „N. F. Pr.“ dr. Pavel Goldmann mluvil s Hindenburgem v hlavním stanu. O této rozmluvě přinesly německé listy podrobné zprávy, z nichž vyjímáme: O válečné situaci pravil Hindenburg: „Je tak příznivá, jak jen možno, a vše půjde dále dobře.“ Na otázku, jak dlouho to ještě potrvá, odpověděl Hindenburg:

„Závisí to na našich nepřátelích. Prorokování je nevděčné, ve válce je nejlépe toho nechat. Je možno, že rok 1917 přinese boje, které válku rozhodnou. Já to nevím, neví toho nikdo. Vím jen, že válku probíjeme až k rozhodnutí.“ Ludendorff dodal k tomu: „Nemyslíme na mir. Jsme úplně odhodláni vésti válku dále, což také vysvitá jasně ze všech opatření spojených vojenských velitelství.“ Hindenburg vyptával se také na myšlení v Rakousko-Uhersku. Na odpověď, že je dobré a plné důvěry, odpověděl: „To přejeme si všichni a chápou to dobře.“ Rakousko-uherský národ splnil v této válce plně svou povinnost a přinesl všechny těžké oběti, jež přinésti musil. Avšak nutno přinésti ještě nové oběti, aby dosavadní nebyly marné.“ Ludendorff dodal: „Rekněte svým rakouským přátelům, že je jen jeden jistý prostředek zkrátiti válku: pevná vítězně ji skončit. Všechna síla lidu musí se postavit do služeb války.“ Na otázku zpravodajovu, zdali jsou vyhlídky na to, ukončiti válku rozhodující bitvou, odpověděl Hindenburg: „Snad vývoj poměrů nás poučí, avšak o tom nemohu se vysloviti určitě. Je jasno, že svého času u Sosnové Hory bylo to lepší dobýti rozhodujícího vítězství než nyní, kdy pouze na východě nutno hájiti dlouhou frontu ode Dvinska k moři Cernému. Nemožné to není.“ Na otázku, zdali ruské massy se vyčerpávají, odpověděl Hindenburg, že již se vyčerpávají. O to starali se především ruští vojevůdcové. Arciť také v Rusku dorůstají lidé. Ale to nevadí, máme dosti lidí. Německo má hojně záloh a také v Rakousku nejsou zálohy vyčerpány. Nebál jsme se velkého počtu Rusů nikdy. Neznáme žádné přemoci.“ O nových ruských armádách pravil

Hlučinská vlastiveda

se opět na hladině. Teprve nyní mohl otevřeným otvorem jen námořní nadporučík Crompton a jeden kormidelník uniknout z člunu, který se pak potopil na dobro. Těžce zraněnému důstojníku a kormidelníku podařilo se, že plovouce dostali se za nějakou dobu do prázdného, poblíž se nacházejícího člunu. Parník obrátil se nyní zpět a plnou parou zaměřil na člun, aby ho potopil. Dříve než člun byl zasažen, seskočili trosečníci do přídových vln útočící lodí. Později se jim podařilo zadržeti se na troskách člunu. Když byli přes půl hodiny ve vodě, vrátil se parník a přijal je na palubu. Zraněný nadporučík a kormidelník byli zavřeni do vytoňovacího prostoru. Musili tam zůstat, až loď připlula do Falmouthu dne 25. září. Tam dostalo se raněnému prvé lékařské pomoci. Teprve 29. září dopraveni byli zachráněni pouze v košili a spodních kalhotkách na pevninu do nemocnice a pak dne 6. října převezení do Plymouthu a 10. října tam do nemocnice. Dne 6. listopadu dopraveni byli do Yorcasteru do vojenského vězení. Dne 13. prosince byl důstojník ještě s otevřenými ranami převezen po Dyfry Alledu. Tamější táborový lékař navrhl později, aby důstojník v důsledu těžkého svého zranění byl poslán do Švýcarska na výměnu. Vyšetřující švýcarský lékař návrh schválil. Přes to pronesl anglický lékař veto a zranění musili zůstat v Anglii. Nadporučík Crompton pokusil se různě, aby prostřednictvím amerického velvyslanectví v Londýně německé vládě podal zprávu, ale jeho zprávy německé vládě se do rukou nedostaly.

— **Doprava nezaměstnaných z Belgie do Německa.** V minulých dnech počala nucená doprava belgických nezaměstnanců z území generálního guvernemenu do Německa a to v kraji v monském. Dopravena byla bez příhody. Na nádraží v Monsu dostalo se dopravovaným teplého jídla v ústívu pro stravování vojska.

— **Pastýřský lid kard Merciera.** V některých listech mluvilo se o novém pastýřském listě kardinála Merciera, při čemž podány byly liché zprávy o jeho obsahu. Pastýřský list obsahuje skoro úplně čisté náboženské myšlenky, v nichž se doporučuje věřícím, aby u Boha hledali útechu pro utrpení a aby své strasti šamí posuzovali se zřetelem k věčnosti. Na konci je několik zmínek o politické světové situaci a válečných událostech, jimž však generální guvernér nepřikládá dalšího významu, poněvadž se jim nemůže připisovat úmysl štvát obyvatelstvo proti obsazující mocnosti.

— **Německá odvěta vůči Francii.** Mezi vládami německou a francouzskou byla v lednu sjednána úmluva o vzájemném propuštění osčanských zajatců. Francouzská vláda nedostala úmluvě potud, že neoznámí proč, odepřela propustit větší počet Němců, obzvláště Elisanův a Lotrinčanů, kteří podle omluvy měli být propuštěni. Ježto námitky, jež byly podány se strany německé, zůstaly bez úspěchu, odhodlala se nyní vláda německá provést odvetu a zatím zadržeti a do Německa poslati 2000 Francouzů a Francouzek z vážených rodin v obsazeném území francouzském. Budou zadržováni dotud, dokud se nevrátí do Německa Němci proti smlouvě zadrženi.

Denní zprávy.

Ratiboř, dne 11. listopadu 1916.

* **Císař Vilém v lidové kuchyni.** Císař Vilém a císařovna Augusta Viktorie navštívili ústřední kuchyni pro lidové stravování v berlínské ústřední tržnici. Vznešení hosté dali si podat na zkoušku denní jídlo (maso se zelím). Veliké dobročinné zařízení došlo neomezeného uznání císařských manželů. Za pobytu bavil se císař radostným způsobem se školními dětmi, které se přišly stravovat. Císařští manželé byli za pobytu v kuchyni právě tak jako příjezdu a odjezdu velmi srdečně pozdravováni shromážděným obecním.

* **Válečná kuchyně v Opavě otevřena 29. října.** Část městských zásob jest určena pro tuto kuchyni. Přes vagon zeli bylo pro tento účel již zakvašeno. Přihlášky do této kuchyně přijímají se až do 28. t. m. Jídelní lístek na prvních čtrnáct dní zní: Pondělí: zeleninová polévka, servitový knedlík nadívaný. V úterý: nudlová polévka, hovězí maso s rajskou omáčkou a brambory. Ve středu: hrachová polévka, kapusta s brambory. Ve čtvrtek: bramborová polévka, pajsl s brambory. V pátek: kapáňková polévka rýže s jablky. V sobotu: zpražená polévka, skopové s kapoustou a brambory. V neděli: hovězí polévka, sekané se zelím a brambory atd.

* **Huhor z první třídy stěborské školy.** Vykládám, jak P. Bůh stvořil slunce, měsíc a hvězdy. Chci přivést děti na to, že P. Bůh stvořil také zemi. Ptám se — ovšem trochu neobratně —: „Na čem my žijeme?“ Vyvolaný maličký K. rozmýšlí chvíli a za chvíli vyhrkne: „My žijeme včil enee na kobzolech a na kafeji.“

(Naše Slezsko)

Z Hulčína: Již třikrát v tomto roce byl císař pán zapsán do hřestní matriky jakožto kmotr a to u sedmého synka sedláka Františka Vitaska, listonoše Františka Hímla a horníka Theodora Ostarka.

Z Velkých Petrovic. K našemu prospěchu a veliké radosti zavedli náš dp. děkan do našeho kostela elektrické světlo. Jest to veliká výhoda při nejmenším nedostatku svíček. Nejlépe se toto nové osvětlení o svedčí v době odventní. Tu můžeme při roatech na každém místě zpívat aneb se modlit z knížek dle libosti. Elektrikou bude také okolí kostela osvětleno, a sice na dvou místech. — Minulou neděli jsme slavili náš krmáš. — Polní práce již je ukončena, a proto jsme zase jednou putovali do kostelíka sv. Kříže abychom si v této těžké době vátečně nějaké ulevní u Pana Boha vyprosili.

Z Koberic: Dp. P. Baranek odebra se ve středu na své nové působiště do Plště. — Na západním bojišti před Verdunem padl svobodný voják Alois Zidek. Před dvěma roky padl jeho bratr. Jest to u nás první případ, že z jedné rodiny padli dva vojáci. R. i. p.

Ze Soudic. Odvádění kobzoli pro města u mnohých sedláků se jaksi nedaří. V jistě obci dle gruntu měli sebrati 2600 centů, a zatím sebrali 400! To není křesťanská láska, to je pohanské či talianské „sobectví.“ Oni sedláci, co chtějí své kobzole podržeti pro svůj dobytek, nepovázili, že mnozí lidé, a obzvláště chudobnější, by museli bez těch kobzoli krutý hlad trpět. Jak by raní bylo, kdybychom my měli bídu a hlad, a ti, co mají nazbyt, nechali by nás v bryndě? Nezapomeňme, že členové oněch rodin, kterým nechceme pomoci, též za nás bojují! Jim též máme děkovati, že vojna není v naší zemi a že naše pole nejsou zničena. Když dobrovolně nechťejí dáti za spravedlivý plat, co potřeba pro vyživu lidu, tedy nebude víc než spravedlivo, když jim vláda odebere vzhledem k obecnosti na trest za polovičnou cenu, kolik je potřeba. Kobzoli pro vyživu lidí je dosti, neboť asi třetí díl žnivených kobzoli stačí pro vyživu lidskou. Ale kobzole v těchto časech jsou nejpotřebnější potravina, ještě potřebnější než chleb. Myslím, že naši rolníci si to ještě rozváží, dříve než přijde nucení. — Dobrý skutek se vypravuje o jistém ruském zajatci. V jisté fabrice (cukrovně) — jmeno se snadno dovíte — řídil měl prohlídku, cosi chtel spraviti zapletl se mezi řemeny a byl by život pozbyl; tu ruský zajatec, který tam pracoval, rychle stroj zastavil a říditel život zachránil. I říditel se krásně choval; dal mu slušnou odměnu, a od toho dne zajatec jí při jeho stole. V době, kde se tolik vypravuje o surovostech, tím útěšenější jest, slyšeti též o lidskosti, a sice s obou stran.

Z Oldřišova: Co dlouho trvá, dobré byvá. Tak aby se staló, přejeme naši Mariánské družině, která u nás založená

byla na svátek všech Svatých. Již celý rok čekatelky očekávaly tento den. Všecko bylo nahotované, ale zapotřebné listiny nepřicházely-co žaden div ve vojné — ale jaká obět pro naše čekatelky měli nové šaty a nechali jich ležeti tak dlouhý čas ve truhle. Za to ale byla slavnost přijímání do družiny tím krásnější. O 1/2 7 hod. ráno byly čekatelky od důstojného P. Kosky z Opavy a od velebn. pana faráře a paterka uvedené do Kostela ku krásně ozdobenému hlavnímu oltáři. Po vzyvani Ducha sv. započínaly obrády přijetí do družiny. P. Koska měl mezi tím promluvu ku čekatelkám, ve které jim vyložil slova zaslíbené modlitby: „Vyvolím se Marii za Panni, Přímiluvkyňi a Matku svou.“ Potom obdržely čekatelky, přistupující k oltáři své medálky — 83 jich bylo, a totiž 43 z Oldřišova, 18 z Něboštic, 15 ze Služovic a 7 z Urbky. Potom měl důstojný P. Koska slavnou mši sv. z asistence důstojného pána faráře P. Kašného a jeho paterka. Přistoupila celá družina Mariánska ku stolu Páně se svíčkami hořícími, jako by oslavovaly den svého prvního sv. přijímání. Teď přejem, by družina Mariánská u nás se rozmnožovala a rostla ku cti a chvále bl. Panny Marie, ku spáse udův družiny a celé naše farnosti.

Dopis z pole.

„Malo jsi se ještě při vojsku naučil, kdyby tak člověk měl všemu věřit, muselo by jinak na světě býti: Ja již nevěřím nic.“ Tuto přesmutnu odpověď dal mi jeden voják, katolík a krajan náš, když jsem se jemu posteskl, že jsme již přes devět týdnů v kostele a na mši sv. nebyli. A kolik jest vojákův a lidí na světě, kteří podobně myslí a mluví, kteří přes čas vojny víru v prozřetelnost Boží ztratili, bez které v této přesmutné době ani žiti nelze? Není zapotřebí je vyhledavati jen vojáky, ale nalezneme je bohužel i mezi našimi krajany doma dosti. Nejedem praví: „Dost jsme se již namodlili, dost jsme již naprosili, vše nadarmo, Pán Bůh nás vyslešiti nechce.“ Moji milí krajane, prosím Vás z tohoto smutného bojiště nemluvte tak, nerouhejte se Bohu, ale uznejte se e mluvte pokorně s kajícím lotřem na kříži: „My trpíme zaslouženě za naše hříchy.“ Za ně zasloužili jsme ještě větší tresty. I nevinný Spasitel se svého umučení a přehořké smrti tak bal, že prosil v největší úzkosti na hoře Olivetské Otce svého nebeského: „Otče můj! jest-li možné . . . ale však ne jak já chci, ale jakž ty.“ Pán Bůh byl by tenkrát zajisté rad vyslyšel syna svého milého, ale spravedlnost jeho toho nedovolila. Syn Boží měl trpět, za nás na kříži umřít. Zbožná matka sv. Augustina prosila přes 30 let vytrvale za obrácení syna svého až jí Pán Bůh vyslyšel. Podobných příkladův z Písma sv. a ze žlvtva Svatých máme mnoho. Vezmeme se jich sobě k srdci doufejme a modleme se vytrvale dále, neboť ten starý Pán Bůh ještě žije a nám jistě pomůže, nás vylyší!

I. J.

Tržní ceny v Ratiboři.

Ratiboř, dne 9. listopadu 1916.

	dobré	prostředně
	vys. níz.	vys. níz.
	mk. mk.	mk. mk.
Kobzole za 100 kg	00,00—00,00	00,00—00,00
Maso hovězí od kýty za 1 „	4,40—4,40	4,40—4,40
Maso hovězí od předu „	4,00—4,00	4,00—4,00
Telecí maso „	3,60—3,60	3,60—3,60
Vepřové maso „	3,20—3,20	3,20—3,20
Maslo za „	5,10—5,10	5,10—5,10
Vajca kopa „	00,00—00,00	00,00—00,00
Uzená slanina (špek) „	4,80—4,80	4,80—4,80
Pšenice žluta za 100 „	00,00—00,00	00,00—00,00

Verantwortlich für Redaktion und Verlag: Josef Ottawa, Pfarrer in Köberwitz. Druck von J. Schmitzke, Ratibor.

Prodej dřeva!

Letoší prodej dřeva v Bělském lese panství Be-
nešovského bude

**dne 6. listopadu
o 9 hodině dopoledne.**

Prodávati se bude nejvíce podavajícím za hotové
peníze.

Shromáždění koupěchtivých na cestě, která vede
od myslivny do Běle.

Lesní úřad.

Nejlepší dar na památku

při každé příležitosti, pro mladých a dospělých jest
náš nový

úplný kancionál

pro lid moravský v pruské části arcidiecese olo-
moucké čili posvátné zpěvy a modlitby ku všestranné
potřebě při veřejné bohoslužbě a soukromých
pobožnostech.

S tímto kancionálem se našemu lidu podává úplná
modlitební i zpěvací knížka, která má jemu býti věr-
ným duchovním vůdcem v celém roku církevním.
Již dávno byla po takovém kancionálu velká po-
třeba, aby náš lid svůj kostelní zpěv nejen zachoval,
nýbrž i zdokonalil. Co ve starých kancionálech bylo
pěkného, převzato bylo do nynějšího nového kan-
cionálu, a zároveň umístěny v něm mnohé nové i
písně a pobožnosti. Sama k. a. konsistoř v Olomouci
uznala velkou potřebu nového kancionálu a vyslo-
vila přání, aby náš prusko-moravský lid

„pomocí kancionálu i ve víře i v mravěch
prospíval a hodným zůstal zbožných před-
ků svých“.

Hledejme v něm obzvláště v této smutné době vá-
leční hodně duchovní útěchy a posily.

Nový kancionál hodí se velmi dobře za dárek na pa-
mátku pro děti i pro dospělé. Tisk (druk) značný,
písmena švabachova (německá) a cena levná dle
vazby knížek po 1.80 mk. 2 mk. 2.50 mk. a 2.70 mk.
a ve skvostné trvalé vazbě 3 mk.

Kancionál dostanete obyčejně u ko-
stelníků našich farností, u kupců Holečka
a Peschla v Hulčíně, u zpěváka J. Ju-
rečky v Křenovicích,
který vazbu dle libosti uspořádá.

Kéž by kancionál nescházel v žádné naší rodině, kéž
by dovedl zachovati a šířiti starou, osvědčenou zbož-
nost našeho moravského lidu, kéž by opět oživil v
srdci našem hluboce vrozenou náklonnost a lásku
ku zbožnému zpěvu.

Zpěvem k srdci, srdcem k Bohu!

Bank Ludowy

(Lidová banka)

zapsána společnost z neobmezeným ručením

Telefon 187

v Ratiboři

Telefon 187

Pannenská ulice č. 16. (ve vlastním domě)

přijímá vklady (úspory) a urokuje ode dne vložení.
4 proc. při pololetní vypovědi, 3 1/2 proc. při čtvrtroční vypovědi,
2 1/2 proc. při měsíční vypovědi, 2 proc. při denní vypovědi.

Vypovězené peníze urokuji se až do dne vybrání.

Dává půjčky na změnu (veksl)

při čtvrtročním splácení 1/10 sumy po 5 proc.

a uspořádá hypoteky

Banka je otevřená ve všední den od 8—1 hod. popol.

V neděli a ve svátky, taktéž v sobotu odpoledne
je banka zavřená.

(S úředníky lze se po moravsky dorozumět.)

Novinka

Sidla

Tylec „Famos“

D. R. G. M.

k šití na štepštích
jako s šicím

Strojem!

Každý může
sámspravovat

všecké druhy skouřaných
ivců, stroje, sedla, platna
obuvi atd.

2,50 mk. s 4 různých
jehel a 1 bolkem nití.

Rozesílá poštovní dobírkou
(Nachnahme).

Kurt Robisch,
München.

Thorwaldenstr. 27.

Nahradné části (4 díly)
1 mk. více.

Každou záležitost
vyřizuje

obchodní kancelář

pro právní-, detektivní-,
patentní- a písemní
záležitosti

v Ratiboři Fleischerstr. 8.

Žádejte prospekt!

Koupijte u našich inserentův!

Řekněte vždy, že jste byli ke koupi povzbuzeni
inserátem

v „**Katolických Novinách!**“

Tim podporujete mocně náš list.

Dvaadvacatero včel

i s úlemy prodá

Florentina Lampartová

v Hátí.

Jen tehda budou „Noviny“ blahodárně
působiti, když se pilně budou čísti.
„Noviny“ nejsou jenom pro starých
psané nýbrž obzvláště též pro mladší
pokolení. Proto dávejte je i dorůstající
mládeži do rukou. Poněvadž však tato
se obyčejně v moravské četbě málo
vyzná, je zapotřebí, aby rodiče své děti
moravsky čísti učili. To se stane nej-
lépe, když si od svých dětí pravidelně
z „Novin“ předčítati nechávají.

Inserujte

ve svých

Katolických Novinách!